

عنوان مقاله:

بررسی اثربخشی سازماندهی، توجیه و مانور کارکنان کلیدی بهزیستی استان و شهرستان، بر میزان دانش، نگرش و آمادگی سازمانی ایشان جهت ارائه حمایت های روانی اجتماعی در سوانح و بلایا زلزله در قالب طرح محب بهزیستی

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی مدیریت جامع بحران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

حمیدرضا اسکاش
مرتضی مرادی پور
شیدا صراف زاده
مینا نظری کمال

خلاصه مقاله:

پیشینه اقدامات در حوزه بلایای طبیعی، از بروز آشفستگی های بسیار پس از وقوع بحران خبر می دهد. سردرگمی در کلیه سطوح سازمانی، مشخص نبودن وظایف و اختیارات مسئولان، نداشتن طرح های عملیاتی شرایط اضطرار، وجود تنش و فشار روانی و بسیاری مشکلات دیگر در ساعات اولیه پس از وقوع بحران، سبب افزایش تصمیمات لحظه ای و متکی بر ابتکارات فردی می شود، که عموماً ناکارآمد بوده یا از سرعت مطلوب برخوردار نیستند. با توجه به نقش بهزیستی در بلایای طبیعی، کارکنان این سازمان، باید آمادگی لازم برای ارائه خدمت به مردم را داشته باشند. هدف طرح بازمهندسی محب، تغییر ساختار کارکنان بهزیستی شهرستان و استان بود، تا ساختاری مناسب برای دستیابی به اهداف بهزیستی طراحی شود. این مطالعه با هدف ارزیابی اثربخشی این طرح در افزایش آگاهی و نگرش کارکنان بهزیستی و ارتقاء سطح آمادگی سازمانی انجام گرفت. روش: این پژوهش از مهر 1393 تا خرداد 1394 و به منظور ارزیابی اثربخشی طرح بازمهندسی محب اجرا گردید. جهت این ارزیابی از مقایسه گروه های مورد و شاهد استفاده شد. گروه مورد از میان کارکنان بهزیستی شهرستان و استان هایی که طرح بازمهندسی محب در آن ها اجرا شده بود انتخاب شدند. نمونه گیری به روش در دسترس انجام گرفت. در این مطالعه برای گردآوری اطلاعات از پرسش نامه و چک لیست استفاده شد. پایایی پرسش نامه نهایی 67/0 بود. یافته ها: 191 نفر از کارمندان بهزیستی (125 نفر مورد و 66 نفر شاهد) در این مطالعه شرکت نمودند. دانش کارمندان استان-های مورد به طور معنی دار بیشتر از کارمندان استان های شاهد بود. اختلاف میان نگرش کارمندان استان های مورد و شاهد از نظر آماری معنی دار نبود. میزان آمادگی اداره بهزیستی استان های مورد با شاهد، تفاوت معنی دار نداشت. آمادگی بهزیستی شهرستان-های مورد به طور معنی دار بیشتر از شهرستان های شاهد بود. بحث و نتیجه گیری: با توجه به نتایج این پژوهش، جلسات توجیهی/آموزشی طرح بازمهندسی محب، در بخش ارتقاء دانش و آمادگی سازمانی تاثیر معنی داری داشته، اما در زمینه نگرش تاثیر چندانی نداشته است. از این رو اقدامات مداخله ای و آموزشی و ارتقا طرح خصوصاً در حوزه نگرشی و دیدگاه کارمندان بهزیستی، لازم و ضروری به نظر می رسد

کلمات کلیدی:

آمادگی سازمانی، بازمهندسی طرح محب، دانش، کارکنان بهزیستی، نگرش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/427712>

